

عنوان مقاله:

تحلیلی بر توسعه پایدار شهری (مورد شهر یاسوج)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی مومنی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد اصفهان، ایران

سیدعنایت اله موسوی اصل - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه وجود نابرابری و ابعاد مختلف آن از نشانه های مهم توسعه نیافتگی بوده که برای رفع چنین کمبودهایی نیازمند نگرش در نحوه پراکندگی شاخصهای توسعه در سطوح مختلف می باشیم. به منظور حل مسایل ناشی از عدم تعادل های منطقه ای، گام نخست شناخت و سطح بندی مناطق از نظر برخورداری در زمینه های مختلف است. تکنیک های تصمیم گیری مبتنی بر منطق کلاسیک از قابلیت به کارگیری داده های نادقیق، شاخصها و مفاهیم مبهم برخوردار نمیباشند؛ از سویی، اصولاً مقادیر دقیق و قطعی در دنیای واقعی غیر قابل دسترس میباشد. لذا به منظور در نظر گرفتن تغییرات داده ها در طول زمان، عدم ثابت بودن حجم جمعیتی محدوده مورد مطالعه و عدم کنترل ورود و خروج مهاجران به آن و همچنین اعمال سلیقه ها و نظرات مختلف کارشناسان در ارتباط با ارزش شاخصهای مورد بررسی، رویکرد فازی، به مسائل منطقه ای اجتناب ناپذیر می نماید. بر این اساس تعدادی از شاخص های توسعه که شامل شاخصهای بهداشتی- درمانی، فرهنگی، اقتصادی، شاخصهای عمرانی در نقاط شهری و شاخص های زیربنایی توسعه در است که از نتایج آن می « توصیفی- تحلیلی »، شهر یاسوج میباشد، مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت لذا شیوه مطالعه در این پژوهش توان در مطالعات کاربردی استفاده نمود. داده های مورد نیاز با بهره گیری از منابع آماری مربوط به سرشماری عمومی نفوس و مسکن، سالنامه آماری، از مرکز آمار ایران و سازمانهای مرتبط جمع آوری شده است. مبنای گردآوری آمار برای سال 1390 می باشد. تحلیل داده ها با بکارگیری روش های آمار استنباطی، و تحلیلهای چند شاخصه فازی، فرایند تحلیل سلسله مراتبی فازی، صورت پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار شهری، شاخصهای ترکیبی توسعه، روش های تصمیم گیری چند شاخصه فازی، شهر یاسوج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/358134>

